

νά μὴ ἐπισκεφθῶσι τὸ κοιτῶντο, νά φάγωσι πολυτελῶς ἢ νά φάγωσιν οἰκονομικῶς, χωρὶς νά γίνῃ εἰς αὐτὰ οὐδεμίαν περὶ τούτου παρατήρησιν ἐκ μέρους τῶν γονέων· συνέπεια δὲ τούτου εἶναι ὅτι ταῦτα προσπαθοῦσι διὰ παντός τρόπου νά ἐξοικονομήσωσι κατὰ τι ἐκ τῶν ἐξόδων των, διὰ νά τὸ καταθέσωσιν εἰς τὴν τράπεζαν. Βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον κατορθοῖ ἡ μήτηρ διὰ τῆς μεθόδου ταύτης καὶ τὰ τέκνα της νά καταστήσῃ κάτοχα μιᾶς χρηματικῆς ποσότητος, τὴν ὁποίαν δύνανται νά διαθέσωσιν εἰς ἐπιωφελεῖς δι' αὐτὰ σκοποὺς, καὶ, τὸ σπουδαιότερον, νά διδάξῃ ταῦτα τὸν τρόπον καὶ τὰ εὐεργετικά ἀποτελέσματα τῆς οἰκονομίας. Τέλος ἡ μήτηρ κλείει τοὺς μετὰ τῶν τέκνων της λογαριασμούς της, ἀφοῦ διδάξῃ καὶ τὰς θυγατέρας της τὴν οἰκονομικὴν τάξιν καὶ οἰκονομίαν ἐν τῇ στενῇ τῆς λέξεως σημασίᾳ.¹

ΤΑ ΛΑΜΠΟΝΤΑ ENTOMA

Τίς δὲν γνωρίζει τὸ ταπεινὸν ἐκεῖνο ζωῦριον, τὴν πυγολαμπίδα, ἣτις φωτίζει κατὰ τὰς θερινὰς νύκτας μετὰ τὴν ὀπαλλιοειδῆ τῆς λάμπιν τὸν πρασινοσκότεινον τάπητα τῶν λειμῶνων;

Ἡ πυγολαμπὶς ἢ λαμπυρὶς ἀμυδρὰν μόνον μᾶς παρέχει ἰδέαν τῆς θαυμαστῆς ὁμοιογενείας τῶν λαμπόντων ἐντόμων, ἅτινα ἐν ταῖς πρᾶξιν τοὺς τροπικοὺς χώρας τέμνουσι τὸν αἰθέρα διὰ μικρῶν πυρίνων ὀκλῶν ἢ μαγικῶς φωτίζουσι τὰ βάθη ἀπεράντων καὶ ἀθάτων δασῶν.

Εἶδος ἀξιοσημείωτον τῆς ὁμοιογενείας ταύτης εἶνε ὁ πυροφόρος τῶν Ἀντιλλῶν.

Ὅσον μεγάλης λαμπρόδος ἡ λάμπις ὑπερβαίνει τὸ μικρὸν φῶς ταπεινοῦ λυχναρίου, τόσον ὁ λαμπρὸς πυροφόρος ὑπερέχει τῆς μικρᾶς λαμπυρίδος. Ἄν τις κρατῶν διὰ τῶν ἄκρων τῶν δακτύλων πυροφόρον περιφέρῃ αὐτὸν ἀπὸ στίχου εἰς στίχον βιβλίου, θά δυνήθῃ ἐν τῷ σκότει τῆς νυκτὸς ν' ἀναγνώσῃ. Ὀλίγοι πυροφόροι ἐντὸς κλωβοῦ ἀρκοῦσι διὰ νά φωτίσωσιν αἰθουσαν ὀλόκληρον. Ἄν ἡ λάμπις των ὀλιγοστεύσῃ, δύνανται τις πάλιν νά τὴν ζωογονήσῃ ταραττων ὀλίγον τὰ ζωῦφια ἢ θέτων αὐτὰ εἰς τὸ ὕδωρ. Δὲν λάμπει δὲ ὅλον τὸ σῶμά των. Τὸ φῶς, ὅπερ διαχέουσι, προέρχεται ἐκ τριῶν μικρῶν φανῶν, ὧν δύο εἶνε ἐπὶ τῆς βάχεως τοῦ ζωῦφιου καὶ εἷς ἐπὶ τοῦ στήθους. Φαίνεται δὲ ὅτι ὅταν θέλῃ ὁ πυροφόρος δύνανται νά κλείσῃ τοὺς φανούς του, ἀπαράλλακτα ὅπως κλείομεν διὰ τῶν βλεφάρων τοὺς ὀφθαλμούς.

Ὁ Ἰνδὸς ὁ ὀδοιπορῶν νύκτωρ ἐντὸς τῶν ὠραίων καὶ μεγάλων τῆς Μεξικῆς δασῶν, μεστῶν πικνοῖων ἰσοβόλων ἐρπετῶν, πιάνει ἀπὸ τινος δένδρου δύο πυροφόρους· θέτει δ' αὐτοὺς

τὸν ἓνα ἐπὶ τοῦ ἐνὸς ποδός του καὶ τὸν ἕτερον ἐπὶ τοῦ ἄλλου, οὕτω δὲ φωτιζόμενος ὀλιγώτερον φοβεῖται μήπως πατήσῃ ἐπὶ ὄφρα. Τὴν πρῶταν, ὅταν ἐξέλθῃ τοῦ δάσους ἐναποθέτει πάλιν τοὺς δύο μικροὺς ζωπτανοὺς φανούς του ἐπὶ φύλλου δένδρου καὶ ἐξακολουθεῖ τὸν δρόμον του. Μεξικανικῆ τις παροιμία λέγει· «Ἐπαρε τὴν λαμπυρίδα, ἀλλὰ θές τὴν πάλιν ἐκεῖ, ὅθεν τὴν ἐπῆρες.» Παροιμία ἀξιόλογος, ἣτις διδάσκει ὅτι πρέπει ὁ ἄνθρωπος καὶ προνοητικὸς νά ἦνε καὶ εὐγνώμων.

Πολλοὶ πυροφόροι πωλοῦνται ἐν τῷ Μεξικῷ ὡς κοσμήματα. Διότι τὰ ζωῦφια ταῦτα ὁμοιάζουσι πρὸς λίθους πολυτίμους, αἱ δὲ ἐπιχώριοι γυναικὲς στολίζονται δι' αὐτῶν ὡς ἂν ἦσαν ρουβίνια, σμάραγδοι ἢ ἀδάμαντες. Φοροῦσι δ' αὐτὰ κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον· ἐγκλείουσι τοὺς πυροφόρους ἐντὸς μικρῶν σάκκων ἐκ λεπτοτάτου διαφανοῦς υφάσματος, προσαρτῶσι δὲ τὰ σακκίδια ταῦτα εἰς τοὺς κόμβους τῶν ταινιῶν ἢ εἰς ἀνθοδέσμας ἐκ τεχνητῶν ἀνθέων. Οὕτως ἐστολισμένη ἡ γυνὴ διὰ τῶν ζωπτανῶν ἐκείνων πετραδίων ὁμοιάζει πρὸς θεάν, ἣν περιβάλλει αἴγλη ἀπαστράπτουσα εἰς πολλῶν ποδῶν ἀπόστασιν.

Οἱ πυροφόροι ἀναφαίνονται περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀπριλίου μετὰ τὰς πρῶτας βροχάς, εἶνε δὲ ἀφρονοὶ πρὸ πάντων εἰς τὰ δασώδη μέρη καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς, ἔνθα φύονται κάλαμοι· ἐξέρχονται τὸ δειλινόν, πετῶσιν ἐπὶ δύο ἢ τρεῖς ὥρας (καὶ τότε μάλιστα λάμπουσι), κρύπτονται ἔπειτα εἰς κοιλώματα δένδρων ἢ ὑπὸ τὴν πῶαν τῶν λειμῶνων· τρέφονται διὰ φύλλων καὶ ἐξαφανίζονται περὶ τὰ τέλη τοῦ ἰουλίου μηνὸς ἢ τὰς ἀρχὰς τοῦ αὐγούστου. Δύνανται τις ὅμως καταβάλλων πολλὴν ἐπιμέλειαν νά διατηρήσῃ πυροφόρους ἐντὸς κλωβοῦ καὶ μέχρι τοῦ Σεπτεμβρίου ἢ ὀκτωβρίου. Ὁ ἐκ Κούβας μάλιστα κ. Δὸς Ἑρμάνας, ὅστις πρὸ τινος χρόνου παρουσιάσεν εἰς τὸν περιέργων τούτων ἐντόμων πρὸς τὴν ἐν Παρισίοις Ἀκαδημίαν τῶν Ἐπιστημῶν, κατῴρωθεσε νά διατηρήσῃ πυροφόρους καὶ μέχρι τέλους τοῦ μηνὸς νοεμβρίου ὅχι μόνον ἐν Ἀβάνη, ἀλλὰ καὶ ἐν Νέξ Ἰόρκη.

Ἄν καὶ τὰ ζωῦφια ταῦτα εἶνε ἀβλαβῆ διὰ τὸν ἄνθρωπον, διὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν γένος εἶνε κατ' ἐξοχὴν ἀσπλαγχνὰ καὶ ὁμοιάζουσι κατὰ τοῦτο πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Οἱ ἐν τῷ αὐτῷ κλωβῷ κεκλεισμένοι πυροφόροι δύνανται νά κατακοιμηθῶσιν. Ὡς ὅπλα μεταχειρίζονται τοὺς πόδας των, δι' ὧν προσπαθοῦσι ν' ἀποκόψωσι τὴν κεφαλὴν τοῦ ἀντιπάλου των. Σημειοὶ ὁ κ. Δὸς Ἑρμάνας ὅτι ὁ πυροφόρος λάμπει μᾶλλον ἐντεταμένως περὶ τὴν κοιλιακὴν χώραν, τότε δὲ ἡ λάμπις του κατ' ὅλου εἶνε ἰσχυροτέρα ὅταν πετᾷ ἢ ὅταν ἐμβάλληται εἰς τὸ ὕδωρ.

Ἐν τῇ Ἰνδῆ καὶ τῇ ἀσιατικῇ Πολυνησίᾳ ἄ-

1. Ἐσταχ. ἐκ διατρ. τοῦ κ. I. Ἀρχαγαντινοῦ δημ. ἐν τῷ Ἄττ. Ἡμερολογίῳ τοῦ 1877.

φθονα γεννῶνται τὰ λάμποντα ἔντομα καὶ εἶνε κατὰ τὸ πλεῖστον πτερωτά. Κατὰ τινος τοῦ ἔτους ὥρας σμήνη τοιούτων ζωφίων διασχίζουν τὸν αἰθέρα, ὥστε νομίζεις ὅτι ἐπλησίασεν αἴφνης πρὸς τὴν γῆν νεφελότης τις ἐξ οὐρανοῦ.

Τύπος τῶν ζωφίων τούτων εἶνε ἡ λαμπρὰ ψυχὴ τῆς Γουβάνης ἡ ἐπικληθεῖσα φανοφόρος, διότι ἀληθῶς φανὸν φέροι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Τοὺς φανοφόρους τούτους ἐθελοῦς ἐκλαμβάνει ἀντὶ πτηνῶν ὁ Φοντενέλ, ὅτε ἐν τοῖς Κόσμοις του, ὑποθέτων ὅτι ὁ πλανήτης Ἄρης διὰ τινος ἐκτάκτου μέσου φωτίζεται κατὰ τὰς ἀσελήνους νύκτας, λέγει· «Ἡξεύρετε ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Ἀμερικῇ πτηνά, ἅτινα τόσον λάμπουσιν εἰς τὸ σκότος, ὥστε εὐκόλως δύναται τις ν' ἀναγνώσῃ. Τίς οἶδε μὴ πολλὰ τοιαῦτα πτηνά ἔχη καὶ ὁ Ἄρης, ἅτινα ἅμα νυκτώσῃ διασκεδαζόμενα πανταχοῦ διαδίδουσι νέον φῶς;»

Πλὴν τῶν ἐντόμων μνημονευτέα καὶ τὰ φωσφορίζοντα ζωφία τὰ πληροῦντα τὴν θάλασσαν καὶ δι' ὧν λάμπουσιν ἐνίοτε τὰ κύματα.

Πῶς τὰ μικρὰ ταῦτα ὄντα παράγουσι τὸ φῶς των; Εἶνε μυστήριον, ὅπερ μέχρι τοῦδε δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐξακριβώσῃ ἡ ἐπιστήμη.

TH. LALLY.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΕΚ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΔΟΞΑ

Εἰς τῶν ἀθανάτων ἀνδρῶν, ὅσοι ἐστερέωσαν τὴν ἐλευθερίαν τῶν Ἀμερικανῶν, ὁ Τζῶν Ἀδάμ, ὁμιλῶν πρὸς τοὺς νέους μαθητὰς τοῦ πολεμικοῦ σχολείου τῆς συμπολιτείας αὐτῶν, ἔδωκεν ἀξιόμνηστον ὁρισμὸν εἰς τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ἀληθῆ δόξαν. «Νεανίσκοι συμπολιταί μου, τοῖς εἶπε, χαίρω διότι ἔζησα καὶ βλέπω τοιοῦτον ὥραϊον σύλλογον τῶν ἐπομένων ὑπερασπιστῶν τῆς πατρίδος μας, ἐμβαίνοντα εἰς τὸ στάδιον τῶν τιμῶν ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἐθνικῆς κυβερνήσεως.

«Εἶν' ἔμφυτον τὸ ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος αἰσθάνεται πάθος εἰς τὴν καρδίαν του νὰ δοξασθῇ καὶ νὰ λαμπρυνθῇ ὅλα δὲ τὰ ἔθνη, πεφωτισμένα καὶ μὴ, πρῶτην καὶ μεγαλειτέραν παρὰ πᾶσαν ἄλλην λογιζόμενα τὴν ἐκ τοῦ πολέμου δόξαν, παρεκίνησαν καθ' ὅλας τὰς ἐποχὰς καὶ ἐνεθάρρυναν τοὺς ἀνθρώπους νὰ τὴν ἀγαπῶσιν, ἐπαίνεσαντα τοὺς περιπαθῶς διακειμένους πρὸς τὴν δόξαν πολεμικοῦς μᾶλλον ἢ ὅλας τὰς ἄλλας κλάσεις τῆς πολιτικῆς κοινωνίας. Ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ ἐπάγγελμά σας εἶναι τοῦλάχιστον ἐπίσης ἐντιμον ὅσον ὁποιοδήποτε ἄλλο ἐπάγγελμα τοῦ κοινωνικοῦ βίου, εἶναι χρέος σας νὰ στοχασθῆτε σπουδαίως τί ἐστὶ δόξα.

«Δὲν ὑπάρχει καὶ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ὑπάρξῃ οὔτε εἰς τοῦτον, οὔτε εἰς κανένα ἄλλον κόσμον ἀλληθῆς δόξα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων, εἰμὴ ἡ ἐκ τῆς ἀγαθοεργίας, φρονήσεως, ἐπιεικειᾶς, φι-

»λανθρωπίας, συνέσεως, μετριοφροσύνης, ἐγκρατείας, δικαιοσύνης καὶ καρτερίας πραγματικῶς ἀποπηγάζουσα. Ἡ δόξα ἡ προσγινομένη ἀπὸ μάχας, νίκας καὶ κατακτήσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν μόνον ἀνεπίληπτον σκοπὸν τὴν δικαιοσύνην καὶ τὴν εἰρήνην, δὲν εἶναι βέβαια δόξα, ἀλλ' εἶναι θρίαμβος τοῦ δόλου καὶ τῆς ἀρπαγῆς. Ὅποια ἦτο ἡ δόξα τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Καίσαρος; μία λάμψις, παρομοία μὲ τὰς ὠχρὰς, μελαινας καὶ φρικώδεις ἐκείνας φλόγας τοῦ Μίλτωνος, αἱ ὁποῖαι φωτίζουν ἐξαιφνης ἐνίοτε τὸν εὐρύχωρον καὶ σκοτεινὸν ἄδην.

«Ὡ πόσον διαφέρει ἡ δόξα τοῦ Βασιγκτῶν καὶ τῶν πιστῶν του στρατιωτῶν! Οὗτοι, κινούμενοι μόνον καὶ μόνον ἀπὸ τὸν πρὸς τὴν πατρίδα ἐνθερμον ἔρωτα, ἀπὸ ἄδολον καὶ καθαρῶτάτην φιλανθρωπίαν καὶ ὄχι ἀπὸ φιλοδοξίαν κατακτητικὴν ἢ ἀπὸ φιλοπλουτίαν, ζηλοτυπίαν, φθόνον, κακίαν καὶ ἐκδίκησιν, ἐπολέμησαν μὲ ἀνήκουστον ἐπιμονὴν καὶ σταθερότητα, ὑπερασπίζοντες τὴν πατρίδα των, τοὺς θεμελιώδεις νόμους τῆς, τὰ φυσικὰ τῆς δίκαιας, τὰς ἀναπυλλοτριώτους ἐλευθερίας τῆς ἀπὸ τὴν βίαν καὶ καταδυναστείαν τῶν ἀσεβῶν καὶ ἀγρίων τυράννων καὶ ἀρπακτῆρων.

«Ἀναγινώσχετε καὶ μελετᾶτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς τὸν βίον αὐτῶν τῶν ἀθανάτων ἀνδρῶν καὶ τὴν ἱστορίαν τῶν μεγάλων κατορθωμάτων αὐτῶν. Δὲν ἔχετε ἀνάγκην ν' ἀνοίξετε τὰ χρονικὰ τῆς ἀρχαιότητος ἢ νὰ περιέλθετε τὴν ἄλλοδαπὴν, διὰ νὰ εὕρητε ἐντελεῖς τύπους τῶν ἀρετῶν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι διακρίνουσι τοὺς πολεμικοὺς ἀρχηγοὺς καὶ τοὺς ἐνδόξους στρατηγοὺς, ὅσοι δὲν ἠτιμᾶσθησάν ποτε καὶ δὲν ἐμολύνθησαν οὐδ' ἀπὸ τὴν ἐλαχίστην κηλίδα τῆς φιλοδοξίας, τῆς φιλαργυρίας, τῆς τυραννίας, τῆς ἀπανθρωπίας καὶ τῆς καταδυναστείας, ἀλλ' ἐφρόνουσαν πάντοτε τὰ δίκαια, τόσο ὡς πρὸς τοὺς συμπολίτας των ὅσον ὡς πρὸς τοὺς ἐχθρούς των.

«Μιμῆσθε τοιαῦτα εὐγενῆ παραδείγματα καὶ ἐνῶ ἀναθρᾶζει τὸ αἷμά σας ἀπὸ τὸ φιλοπόλεμον τῆς καρδίας σας, καὶ ἐνῶ μάχεσθε, αἰσθάνεσθε πάντοτε τὴν ἀξίαν σας καὶ σέβεσθε τὸν ἐαυτὸν σας ὡς πολῖται Ἀμερικανοὶ καὶ ὡς ἄνθρωποι χριστιανοί.

«Σὰς συγχάριε ἔχοντες ἤδη ὅλας τὰς εὐκολίας νὰ προκύψετε εἰς τὰ γράμματα, εἰς τὰς ἐπιστήμας καὶ εἰς τὰ ὄπλα. Τὰ προτερήματα ὅσα θ' ἀποκτήσετε πρέπει νὰ τὰ ἔχετε ὡς ἰσρᾶν παρακαταθήκην, περὶ τῆς ὁποίας ὀφείλετε ν' ἀποδώσῃτε λόγον εἰς τὴν πατρίδα σας. Δι' αὐτῶν τῶν προτερημάτων καὶ διὰ τῶν περιτὰ καλὰ ἔξεων, μὲ τὰς ὁποίας θὰ στολίσητε τὰ πνεύματα καὶ τὰς καρδίας σας, θ' ἀποκατασταθῆτε ἀξιοὶ νὰ εὐδοκιμήσετε εἰς ὁποιοδήποτε πρῶτον στάδιον ἀποφασίσετε νὰ τρέξετε.